

Sygn. akt II Cz 114/14

POSTANOWIENIE

Dnia 06 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny - Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Irena Dobosiewicz

Sędziowie SO Maria Leszczyńska (spr.)

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 06 marca 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela: **Banku (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko dłużnikom : D. U., P. U., R. U.

o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 21 stycznia 2014 r., sygn. akt XII Co 12321/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

sygn. akt. II Cz 114/14

UZASADNIENIE

Wnioskodawca, Bank (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przeciwko D. U., P. U., R. U., spadkobiercom dłużnika J. U., wskazując, że przysługuje mu wymagalna wierzytelność wynikająca z czynności bankowej dokonanej przez zmarłego dłużnika bezpośrednio z bankiem. Do wniosku dołączył m.in. kserokopię postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 27 października 2010 r. w sprawie sygn. akt II Ns 2906/08, w przedmiocie stwierdzenia nabycia spadku po J. U..

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 21 stycznia 2014r. oddalił wniosek.

Wskazał Sąd, iż zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (t.j. Dz.U. 2012.1376 ze zm.) bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego po nadaniu mu przez sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 7 maja 2010 r. III CZP 18/10 OSNC 2010/12/157, bank jest uprawniony do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przeciwko spadkobiercom dłużnika będącego osobą wymienioną w art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe. Takiemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu może zostać nadana sądowa klauzula wykonalności. Zakres kognicji sądu w tym wstępowaniu określa art. 786² kpc (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 2009 r., II CSK 207/09, OSNC 2010, nr 4, poz. 62). W tym postępowaniu podlega też badaniu, czy osoby wymienione w bankowym tytule egzekucyjnym jako spadkobiercy dłużnika banku są rzeczywiście jego spadkobiercami.

Zgodnie z art. 788 § 1 kpc jeżeli uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed wydaniem tytułu przeszły na inną osobę, sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciwko tej osobie, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym.

W niniejszym postępowaniu wnioskodawca nie wykazał, za pomocą dokumentu, o jakim stanowi art. 788 § 1 kpc, że osoby objęte wnioskiem są spadkobiercami zmarłego dłużnika J. U.. Przedłożył bowiem kserokopię dokumentu urzędowego - postanowienia: dnia 27 października 2010 r. w sprawie sygn. akt II Ns 2906/08, podczas gdy kserokopia nie stanowi dokumentu w znaczeniu źródła dowodowego wskazanego w art. 788 kpc.

Mając powyższe na względzie i uznając, iż w niniejszej sprawie nie zostały spełnione przesłanki umożliwiające nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia obowiązku, na podstawie art. 781 § 2 kpc w zw. z art. 788 § 1 kpc a contrario Sąd orzekł jak w sentencji.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wierzyciel

Zarzucał naruszenie przepisów prawa procesowego:

art. 129 § 1 i § 2 k.p.c. poprzez błędną jego wykładnię i uznanie, że pełnomocnik wierzyciela jest uprawniony do potwierdzenia za zgodność z oryginałem odpisu postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku, w sytuacji, gdy pełnomocnik wierzyciela nie widział oryginału niniejszego aktu, a w konsekwencji uznanie, że wierzyciel nie wykazał, iż dłużnicy D. U., P. U. oraz R. U. nabyli spadek po zmarłym kredytobiorcy wierzyciela J. U., art. 130 § 1 k.p.c., poprzez nie wezwanie wierzyciela do przedstawienia odpisu postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku.

Mając na uwadze powyższe, wnosił o zmianę zaskarżonego orzeczenia w całości i nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nr (...), oraz zasądzenie na rzecz wierzyciela zwrotu kosztów postępowania klauzulowego, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wierzyciela nie zasługiwało na uwzględnienie.

Bezpodstawnie zarzucił skarżący Sądowi I instancji naruszenie przepisu art. 129§1 i § 2 kpc poprzez błędną wykładnię i uznanie, że pełnomocnik wierzyciela jest upoważniony do potwierdzenia za zgodność z oryginałem odpisu postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku.

W ocenie Sądu Okręgowego tak sformułowany zarzut wynika z niezrozumienia motywów jakimi kierował się Sąd I instancji przy wydawaniu zaskarżonego postanowienia.

Mianowicie wskazał Sąd i instancji, że przyczyn oddalenia wniosku było to, że wnioskodawca nie wykazał za pomocą dokumentu, o jakim stanowi art. 788§ 1 kpc, że osoby objęte wnioskiem są spadkobiercami zmarłego J. U. i wyjaśnił, że kserokopia orzeczenia Sądu nie stanowi dokumentu w znaczeniu źródła dowodowego wskazanego w art. 788 kpc.

Sąd Okręgowy w całości tę ocenę prawną dokonaną przez Sąd I instancji podziela.

Całkowicie dobrowolnie w świetle powyższych uwag wskazuje w zażaleniu wnioskodawca, iż Sąd wywiódł, że to pełnomocnik wierzyciela winien uwierzytelnić orzeczenie Sądu za zgodność. W tym stanie rzeczy niecelowe jest ustosunkowanie się do wywodów zażalenia w powyższym aspekcie.

Przepis art. 788§1 wymaga przedłożenia dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym. Nie może budzić wątpliwości to, że postanowienie sądu wydane w sprawie o stwierdzenie nabycia spadku jest dokumentem urzędowym, o którym mowa w art. 244 kpc. Natomiast kserokopia takiego postanowienia już takim dokumentem nie jest.

Z uwagi na sformalizowany charakter postępowania klauzulowego bezpodstawnie zarzuca skarżący Sądowi I instancji, iż nie porównał on przedłożonej kserokopii z oryginałem znajdującym się w aktach sprawy spadkowej bądź nie wezwał wnioskodawcy do przedłożenia właściwego dokumentu.

Po pierwsze to na wierzycielu, korzystającym z pomocy profesjonalnego pełnomocnika spoczywał obowiązek wykazania, że uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego przeszły na inne osoby, a działanie przez Sąd w tym zakresie było niedopuszczalne. Po wtóre niedołączenie do wniosku złożonego w trybie art. 788 kpc przewidzianego prawem pozwem dokumentu nie stanowi braku formalnego tego wniosku, uzasadniającego zastosowanie przepisu art. 130 kpc.

Z tych zatem względów zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397§2 kpc.

Na oryginale właściwe podpisy